העמסת אופרטורים

העמסה (overloading) היא מצב של כמה פונקציות עם אותו שם וארגומנטים מסוגים שונים.

בשפת ++,C, גם אופרטור הוא פונקציה, ולכן אפשר להעמיס אופרטורים: להגדיר אופרטורים המבצעים פעולות שונות לפי סוג הארגומנטים המועברים אליהם. לדוגמה:

- אופרטורים חשבוניים (חיבור, חיסור, כפל, השוואה, וכו') מוגדרים על מספרים שלמים וממשיים; אנחנו יכולים להעמיס אותם גם במחלקות שאנחנו בונים, המייצגים עצמים מתמטיים מורכבים יותר. למשל: מספרים מרוכבים (ראו תיקיה 1), מטריצות, פולינומים וכו'. בספריה התקנית הם הורחבו גם למחרוזות.
 - אופרטורי זרימה (<< >>) מוגדרים במקור (בשפת סי) על מספרים שלמים, אבל בשפת ++ העמיסו אותם לזרמי קלט ופלט כפי שכבר ראינו. גם אנחנו יכולים להרחיב אותם כדי לכתוב ולקרוא מחלקות שאנחנו בונים (ראו תיקיה 1).
- **אופרטור סוגריים מרובעים []** מוגדר לגבי מערכים בסיסיים; אפשר להרחיב אותו גם למחלקות שאנחנו בונים, כשאנחנו רוצים לגשת לדברים לפי אינדקס (ראו תיקיה 2).
 - אופרטור סוגריים עגולים () יכול לשמש להגדרת אובייקטים המתפקדים כמו פונקציות "פונקטורים" (functors). ראו תיקיה 4.

כשמעמיסים אופרטורים, חשוב לשים לב שהערך המוחזר תואם למשמעות של האופרטור. למשל:

- אופרטור + מחזיר את הסכום; אופרטור += מגדיל את הארגומנט השמאלי שלו אבל **גם** מחזיר את הסכום (שהוא הארגומנט השמאלי אחרי ההשמה).
 - אופרטור = (השמה) מחזיר *this זה מאפשר לבצע השמות בשרשרת.
 - האופרטורים >> << מחזירים את זרם הקלט/פלט שהם מקבלים שוב כדי לאפשר שרשרת.
- לאופרטור הגדלה באחד (++) והקטנה באחד (--) יש שתי גירסאות: כששמים אותו לפני המספר (postfix), הוא מחזיר את המספר אחרי ההגדלה; כששמים אותו אחרי המספר (postfix), הוא מחזיר את המספר לפני ההגדלה. כדי להבדיל בין האפשרויות, יש להגדיר את הגירסה השניה עם פרמטר מדומה מסוג int, למשל:
 - T& T::operator++(); // prefix operator
 - T& T::operator++(int); // postfix operator

אופרטור גרשיים

אופרטור גרשיים נקרא גם אופרטור הסיומת (suffix operator). מגדירים אותו בעזרת גרשיים, אבל משתמשים בו כסיומת - בלי גרשיים. לדוגמה, מגדירים כך:

Complex operator"" i(long double x) {

return Complex(0,(double)x);

ומשתמשים פשוט כך:

7.0_i

ראו דוגמה בתיקיה 8.

אופרטור פסיק

אופרטור פסיק מוגדר בשפת סי, והמשמעות שלו היא "התעלם מהפרמטר הראשון והחזר את הפרמטר האחרון". זה שימושי כשלפרמטר הראשון יש תוצאת-לוואי, למשל, הפרמטר הראשון מייצר ערך מסויים, והפרמטר השני בודק אותו.

בשפות-תיכנות מודרניות יותר, כגון פייתון, אופרטור פסיק משמש להגדרת tuple - זוגות, שלשות וכו'. אנחנו יכולים לקבל את המשמעות הזאת ע"י העמסה - אבל רק למחלקות או ל-enum (זה לא עובד עם מספרים).

ראו דוגמה בתיקיה 9.

מקורות

• מצגת של אופיר פלא.

סיכם: אראל סגל-הלוי.